

Tidlig identifisering av barn med økt risiko for varig arbeidsuførhet

ARTIKKEL

BJERKEDAL T

THUNE O

IRGENS LM

Sammendrag

Årlig antall 16-24-åringer som uførepensjoneres øker. Av tiltak som kunne komme på tale for å motvirke denne tendensen ville være tidlig diagnose av barn med økt risiko for varig arbeidsuførhet, forutsatt at tidligere iverksatt habilitering ville gi bedre effekt. Rikstrygdeverkets data for alle fødte i årene 1967-72 som var bosatt i Norge ved 24 års alder, i alt 380142 personer, er benyttet for å belyse i hvilken utstrekning ungdom som blir uførepensjonert før 25 års alder har hatt grunn- og/eller hjelpestønad og i hvilken grad mottaker av disse stønader ender opp med tidlig uførepensjon. Hvert fjerde barn som hadde mottatt grunn-/hjelpestønad i alderen 0-15 år var uførepensjonert før 25 års alder. På den annen side hadde nær halvdel av dem som ble uførepensjonert før 25 års alder, ikke mottatt noen stønad fra trygden i barneårene. Supplerende metoder for tidlig diagnose av barn med risiko for å bli varig arbeidsuføre og uførepensjonerte er derfor nødvendig for å nå flest mulig av risikobarna så tidlig som mulig. Et forpliktende samarbeid mellom foreldre, kommunehelsetjenesten, de funksjonshemmedes organisasjoner og trygdeetaten assistert av Medisinsk fødselsregister kan være en løsning. Arbeidet kunne eventuelt organiseres ved etablering av kompetansesentre med oppgave å forestå en systematisk oppfølging av nyfødte med medfødte misdannelser og andre forhold ved fødselen som gir økt risiko for utvikling av arbeidsuførhet i ung alder.

Publisert: 17. oktober 2018. Tidsskr Nor Legeforen. DOI:

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2020. Lastet ned fra tidsskriftet.no